

سُورَةُ التَّكْوِيْرِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿١﴾ كَاتِبِكَ خُورٍ دِهِيچِرِيتهوه و پرووناکی ناميڻيٽ. وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ﴿٢﴾ كَاتِيكِيَش
ئِهسٽيرِهكان (له خولگه‌ی خويان) دِهترازين و دِهدهن به‌يه‌کدا. وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿٣﴾ كَاتِيك كِيوهكان له
شويٽي خويان هه‌لده‌که‌نرين و به‌ملاولادا دِهبرين. وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿٤﴾ كَاتِيك حوشتراٽي ٽاوس که
ته‌مه‌ني بارداريان ده مانگه گويان پينادريٽ (بيگومان ئه‌و وشتراٽه لاي عه‌رب زور نازدارن). وَإِذَا الْوُحُوشُ
حُشِرَتْ ﴿٥﴾ كَاتِيك گيانله‌به‌راني کيوي و وه‌حشي و درنده به‌دهوري يه‌کدا کوده‌کريٽهوه (ئه‌وانيش درندايه‌تي
خويانين له بير ده‌چيٽهوه له سامناکي ئه‌و پروٽه). وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿٦﴾ كَاتِيك دِهرياکان گر دِهدرين (دياره
که ته‌قينه‌وه‌ي ئه‌تومي پرووده‌دات و ٽاوي دِهرياکان ده‌بنه‌وه به‌هايدروچين و ٽوکسجين). وَإِذَا الْتُفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿٧﴾
کَاتِيك گياني ههر کهس ده‌که‌ريٽهوه بو لاشه‌ي و جووت ده‌بيٽهوه له‌که‌ليدا. وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُيِلَتْ ﴿٨﴾
کَاتِيك کچی زينده به‌چالکراو پرسياړي ليده‌کريٽ. بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾ به‌چ گوناھيک، به‌چ تومه‌تيک
کوژرا؟! وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿١٠﴾ کَاتِيك نامه‌ي کرده‌وه‌کان والا ده‌کريٽ. وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿١١﴾ کَاتِيك
ٽاسمان لاده‌برين و داده‌مالرين. وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿١٢﴾ کَاتِيك دوزه‌خ داده‌گيرسيٽ و تاوده‌دريٽ. وَإِذَا
الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿١٣﴾ کَاتِيك به‌هه‌شت نزيک ده‌خريٽهوه (له خواناسان). عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿١٤﴾ ئيتر
ئِه‌و کاته ههر کهس ده‌زانيٽ چي ٽاماده کردووه و چ تويشوويه‌کي پييه. فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿١٥﴾ سويند به‌و
ئِه‌سٽيرانه‌ي که په‌نهان دِهبن و ون دِهبن له‌چاو، ياخود به‌هوي سورانه‌وي زه‌وي و خويانه‌وه (به‌هوي هه‌له‌اتني
خوره‌وه) ون دِهبن. الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿١٦﴾ به‌و هه‌سارانه‌ي که په‌نا ده‌گرن و ديار نامينن. وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿١٧﴾
به‌و شه‌وه‌ي که داديت و تاريکايه‌که‌ي پروومان تيده‌کات. وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿١٨﴾ به‌به‌ره‌به‌يان که پشووي
تيديٽ، وه‌کو زينده‌وه‌ريک ٽاهي تيديٽهوه و ده‌ست ده‌کات به‌هه‌ناسه‌دان و ژيان و پرووناکيه‌که‌ي
ده‌رده‌که‌ويٽ. إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿١٩﴾ سويند به‌وانه هه‌مووي به‌پاستي، بني دوودلي ئه‌م قورٽانه له‌زاري
نيردراويکي به‌ريزه‌وه‌يه (که جوهره‌ئيله). ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ خاوه‌ني هيٽرو ده‌سه‌لاته و لاي

خاوهنی عهرش، فریشتهیهکی پایهداره. **مُطَاعِ ثُمَّ أَمِينٍ** ﴿٢١﴾ فرمانرپهوايه لهوئی، ههروهها ئهمین و دلسۆزه له کارهکانیدا. **وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ** ﴿٢٢﴾ دلنیاين که هاوریکهتان { محمد (ﷺ) } شیت نیه و (لهکهمالی ژیریدایه). **وَلَقَدْ رَعَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ** ﴿٢٣﴾ بیگومان محمد (ﷺ) جوهرئیلی بینی به ئاشکرا له ئاسوی نوماياندا. **وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ** ﴿٢٤﴾ ههرجی پی دهگات، له جیهانی نهیئی و شاراوهکانهوه، لیتان ناشاریتهوه و راستیتان پی رادهکهیهنیت چونکه ههگیز له کهیاندنی پهیامهکهیدا رژدو رهزیل نیه. **وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِیمٍ** ﴿٢٥﴾ ئهم قورئانه گوفتاری شهیتانی نهفرین لیکراو نیه. **فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ** ﴿٢٦﴾ ئیتر بو کوی دهچن؟ پروو دهکهنه کوی؟ پروو دهکهنه کوی؟ **إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ** ﴿٢٧﴾ ئهم قورئانه تهنها یادخهروهویه بو سهرجهم دانیشتووانی زهوی (بو پهری و ئادهمیزاد له ههموو سهردهمهکاندا). **لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ** ﴿٢٨﴾ بو ئهوانهتان که دهیانهوئیت ریازی راست و دروست بگرههبر. **وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ** ﴿٢٩﴾ ویستی ئیوهش نایهته دیته دی مهگر کاتیک خوی پهروهردگاری جیهانیان بیهوئیت، (ههرکهس ویستی خیری ههییئت خوی گهوره سهربه ستی لی زهوت ناکات، لهگهل ئهوهشدا ههر ئهوه پیش دیت که ویستی خوی لهسهره و توانای تیگهیشتمان له نهیئی و شاراوهکان زور سنوورداره).....